# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **I. R.**, zastoupen opatrovnicí Z. V., zaměstnankyní Krajského soudu v Praze, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2006, č. j. 48 Az 3/2006 - 70,

**t a k t o :**

**I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 12. 2005, č. j. OAM-751/LE-03-07-2004. Tímto rozhodnutím mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a nebyla na něho vztažena překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Stěžovatel v kasační stížnosti (datované dnem 4. 12. 2006) uvádí jako místo svého pobytu: M. 12, P. 6. V kasační stížnosti zároveň žádá o ustanovení zástupce. Krajský soud se v dané věci na stěžovatele obrátil s tím, aby do 15 dnů od doručení doložil potvrzený a vyplněný přiložený formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech k žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“. Krajský soud však při doručování přípisu s přiloženým formulářem zjistil, že se stěžovatel na udané adrese již nevyskytuje, neboť se odstěhoval. Z databáze Ministerstva vnitra vyplývá, že stěžovatel dne 18. 12. 2006 opustil PoS K. n.O. a neudal nové místo pobytu. Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel je neznámého pobytu, a ustanovil mu usnesením ze dne 8. 1. 2007, č. j. 48 Az 3/2006 - 86, pro toto řízení opatrovnici. Ta následně dne 22. 1. 2007 přijala i nedoručený přípis s přiloženým formulářem. Vzhledem k tomu, že vyplněný formulář nebyl soudu dodán, rozhodl Krajský soud v Praze usnesením ze dne 7. 3. 2007, č. j. 48 Az 3/2006 - 104, tak, že zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení právního zástupce a vyzval stěžovatele, aby do 10 dnů od doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Krajský soud rovněž mezitím učinil několik

neúspěšných pokusů, aby zjistil pobyt stěžovatele. Neúspěšná byla i snaha dopátrat stěžovatele na další eventuální adrese (U L. p. 28/1440, P. 8).

Po neúspěšné snaze zjistit místo pobytu stěžovatele byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Zdejší soud však nemohl o kasační stížnosti věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce, zde stěžovatele).

Jak vyplynulo ze soudního spisu, stěžovatel se v místě pobytu, který byl u něj jako poslední veden v databázi Ministerstva vnitra, nezdržuje. Nezdržuje se ani tam, kde sám uváděl místo svého pobytu, a všechny pokusy o zjištění místa pobytu stěžovatele byly bezúspěšné. Nejvyšší správní soud se již k otázce, co musí být splněno, aby mohl být žalobce považován za osobu neznámého pobytu, vyjádřil v rozsudku ze dne 21. 11. 2006, č. j. 2 Azs 113/2006 - 32, dostupné na www.nssoud.cz, kdy bylo judikováno, že „*soud musí vyčerpat všechny dostupné možnosti ke zjištění místa pobytu účastníka; vedle informací získaných z databáze žalovaného si soud musí opatřit vyjádření příslušných orgánů Policie ČR, případně provést šetření v místě žalobcova hlášeného pobytu apod*.“ V daném případě pak tedy vzhledem k výše uvedenému lze konstatovat, že místo pobytu stěžovatele nelze zjistit.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu